

[Finansministeren.]

kan finde frem til de Formuleringer og endelige Løsninger, som er nødvendige over for de Opgaver, vi har med at gøre. Jeg skal ikke beskæftige mig yderligere med Brugsforeningsskatten. Jeg har gjort det meget lidt i min Indledning, og jeg finder heller ikke Anledning til at gøre det ved denne Replik. Brugsforeningsskatten er, som jeg sagde det, Genstand for Behandling i en Kommission, og vil man nu have fremskyn- det Spørgsmaalet i Forbindelse med et Rigsdagsudvalgs Arbejde, maa man forsøge at koordinere de Resultater, som Kommissionen kan komme til, med dem, Drøftelsen i et Rigsdagsudvalg kan føre til.

Men jeg tror ogsaa, det er nødvendigt, at man tager sit Udgangspunkt i bl. a. den Serie af saglige Betragtninger, der blev gjort gældende af det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen, Betragtninger, som — hvis jeg ikke tager meget fejl — falder ganske godt sammen med de Betragtninger, som den af det ærede Medlem selv nedsatte Kommission i høj Grad har været inde paa. Naar det er Tilfældet og man fra alle Sider er klar over, at der er en Række Omraader her, som ikke er blevet fuldt belyst, som trænger til at blive behandlet, maa jeg forstaa det derhen, at der ogsaa i Udvalget kan tales om, under hvilke Former man skal naa frem til Behandlingen af hele det Spørgsmaal, der her er Tale om. Det ligger i hvert Fald klart, saa vidt jeg forstaaer efter den Forhandling, der har været ført her i Dag, at der ikke er noget Flertal i det høje Ting for det Standpunkt, som er kommet til Udtryk i det konservative Forslag; Udvalgsforhandlingerne maa saa vise, hvor vidt vi kan naa i denne Henseende.

Til de Bemærkninger, der i øvrigt er fremført af forskellige Ordførere, vil jeg gerne knytte et Par Kommentarer: Jeg var naturligvis paa Forhaand klar over, at det Forslag om en ekstraordinær Forhøjelse af den direkte Beskatning, som indeholdes i Udskrivningsloven, ikke vilde blive mødt med nogen særlig Begejstring — for at sige det mildt — fra nogen Side, og det har jo vist sig at være rigtigt. Der har imidlertid — efter hvad jeg har kunnet lytte mig til — ikke fra nogen af Ordførerne, maaske med Undtagelse af det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen — været gjort Indvendinger

imod den Betragtning, som ligger til Grund for hele det foreliggende Kompleks af Skattelove: at der maa finde en Konsolidering Sted, at vi maa finde frem til saadanne Skatteformer, som kan løse de aktuelle Opgaver, ogsaa de konsolideringsmæssige. Det forekommer mig at være det væsentligste i Debatten, at en saadan bred Enighed herom er kommet til Udtryk.

Det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen — og forøvrigt ogsaa det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen — tog et vist Forbehold paa et enkelt Punkt inden for Udgiftsomraadet, idet de nævnte de nye Aldersrenteudgifter. Det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen gjorde det ved at sige, at man med den Ændring af Aldersrentesatserne, der har fundet Sted, havde brudt det Princip, som blev lagt i 1946 omkring Opsparingen i Forbindelse med Aldersrenten. Det er mig helt uforstaaeligt, at en saadan Betragtning kan komme til Udtryk. Saa vidt jeg er bekendt med det Forslag, der blev gennemført i sin Tid, er der ikke Tale om noget Brud med det Princip, der blev fastlagt i 1946. Der blev givet et Tillæg, som er gradueret efter de Beløb, de paa-gældende gamle i Forvejen fik, men der er ikke Tale om, at man paa nogen Maade har rørt ved de Formuegrænser, som blev fastlagt i 1946 for Alders- og Invalididentemodtagernes Vedkommende. Jeg kan maaske endda sige, at i Kraft af den mindre Forhøjelse af Grundbeløbet, som fandt Sted, er tværtimod Formuegrænsen blevet forhøjet, saaledes at man kan have en noget større Formue, før man mister Retten til at modtage Aldersrente. Jeg kan forstaa, at man gør Indsigelse imod selve de Ændringer i Aldersrenteloven, som blev gennemført, men jeg forstaaer ikke det Synspunkt, at der i de gennemførte Ændringer skulde være indeholdt noget Principbrud, og jeg tror, det maa bero enten paa en Fortalelse eller paa en Erindringsforskydning, naar det Synspunkt er blevet fremført.

Det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen hævdede ogsaa, at det ikke var forsvarligt, at man ikke vilde tage Skatterne i Bredden. Jeg synes, det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen med noget større Ret kunde føre dette Synspunkt frem — med den Mening, det maatte have —, hvis der her forslagsmæssigt var Tale om en fuld-